

అభాగ్య జీవితం

శ్రీ పోలిశెట్టి నాగేశ్వరరావు

ప్రకృతి అప్పుడే అంతా డప్పులపిచ్చివాడంటారు కారణమేమిటంటే ఎక్కడైనా పెళ్లిబాజాలు వినిపించిన వంటచాలు భయంతో దూరంగా పారిపోతాడు ఊళ్లో వాళ్లంతా ఆశ్చర్యంతో ఆ దృశ్యాన్ని చూస్తూవుంటారు

పాపం! అతని వయస్సు ముప్పయి సంవత్సరాలకు మించి ఉండదు బాగా పెరిగిన గడ్డం, చినిగి మాసిపోయిన బట్టలతో చూచే వాళ్లకి భయంకరంగా కన్పిస్తాడు కాని ఎవరినీ ఏమీ అనడు ఎవరితోలికీ పోడు అతను పైపూరినుంచి రావటంవల్ల, అతని విషయమై ఎవరిని ఆడిగినా ఏమీ చెప్పరు

ఆరోజు రాత్రి వీధితురుగుమీద కూర్చుని వ్రాసుకుంటున్నాను నాదగ్గర దీపం వెలుగు తప్ప నాచుట్టూగాడాంధకారంగా వుంది ఆచీకటి లోంచి ఎవరో నాదగ్గరకు వస్తున్నట్టు కన్పించింది. కాని 'ఎవరోలే' అని నాపనిలో నిమగ్నుడనయ్యాను.

కొంతసేపటికి ఎవరో నాఎదుట నిల్చున్నట్లు తోచింది తలఎత్తి చూశాను అతను డప్పుల పిచ్చివాడు ఏమిజేస్తాడోనని గడ గడ వణకిపోతున్నాను ఎందుకు నాదగ్గరకువచ్చాడో అడగటానికి కూడా నాకు ధైర్యం చాలలేదు

"ఏమిటావ్రాసేది?" అని అన్నాడు కోపంగా

"ప్రేమగీతాలు" అని అన్నా మెల్లగా

"ఎవరిని ఉద్ధరించటానికోయ్ నీ ప్రేమ గీతాలు? ఈనాటిసంఘంలో నాలాంటి అభాగ్యులు ఎంతమందో వున్నారు మా జీవితాలను నీ రచనల ద్వారా లోకానికి ప్రకటించు సంఘం కొంతయినా మారుతుందేమో! ఆలా చూస్తూవేం చెప్పేది వ్రాయి" అని కసిరాడు భయపడి నేను వ్రాయటం మొదలు పెట్టాను

"నాదొక అభాగ్య జీవితం అంత చిన్నతనంలో నా భార్య ఎందుకు మరణించిందో నాకు తెలుసు అందుకు బాధ్యుడను నేనే ఆమె కూడా ఒక తలికన్న బిడ్డని, ఒక సోదరుని సోదరని, నాకు జన్మించబోయే కుమారుని పవిత్ర

మైన మాతృదేవి అని తెలుసుకోలేకపోయాను. ఆ మహాయిల్లాలిని నానా బాధలు పెట్టి, బానిసగా చూచి చివరకు నాచేతులారా చంపుకున్నాను

"మా నాన్న పెద్ద షావుకారు బహు దుర్మార్గుడు డబ్బు గడించడానికి అతను చేయని పాపంలేదు ఎంతమంది దీపాలో ఆర్పి ధనం కూడబెట్టాడు దొంగపద్దులు వ్రాసి, హెచ్చువడ్డీలు కట్టి, అమాయకుల్ని మోసంచేసి, బ్లాకుమార్కుట్టు చేసి ఒక లక్ష రూపాయలు గడించి హఠాత్తుగా ఒక రోజున చచ్చాడు

"అయావదాస్తీ నాకు సక్రమించింది అప్పుడు నేను మంచి వయస్సులో వున్నాను ఈ ధనమంతా ఎలా ఖర్చుపెట్టాలో తెలియక నాకొక పెద్ద సమస్య అయిపోయింది బీదతనమంటే ఏమిటో నాకు తెలియదు అందువల్ల డబ్బు దాయటానికి నేనేన్నడూ ప్రయత్నించలేదు ప్రతిదినం నాయిష్టంవచ్చినంత సొమ్ము ఖర్చుపెట్టేవాడిని మా అమ్మ సొమ్ము ఎప్పుడైనా యివ్వనంటే, యింటికి రానని బెదిరించేవాడిని అందువల్ల ఆమె అడగగానే నాకు సొమ్ము యిచ్చేది. నాదగ్గర డబ్బుచూసి నాకు స్నేహితులు ఎక్కువయ్యారు. వారు బహుదుర్మార్గులు ఆ సంగతి అప్పుడునాకు తెలిసిందికాదు ముందు నాకు త్రాగుడు నేర్పారు. తర్వాత ముండలని అలవాటు చేశారు నేను చేస్తున్న పనులు తప్పని అప్పుడూ నాకు తెలుస్తున్నప్పటికీ, నేను దురభ్యాసాలను మానలేక పోయాను. అతివ్యర్థం నేను బాగాచెడిపోయాను

"పెళ్లిచేస్తే పిచ్చి కుదురుతుందని మావాళ్ళు ఎవరినో మోసపుచ్చి నాకు వివాహం చేశారు నేను భాగ్యవంతుడనని పిల్లలుఖవడుతుందని, వారు పిల్లనిచ్చారు తర్వాత నా సంగతంతా మా అత్తవారికి తెలిసింది మూడు ముళ్ళా పడ్డాక వాళ్లు ఏంచెయ్యగలరు? నాల్గు రోజులు ఏడ్చి పిల్లను కాపురానికి పంపించారు దాని ఖర్మ అలావుందని వూరుకున్నారు ఆడదాని అదృష్టమంతా భర్త మంచివాడ ధొరకటంలోనే వుందికదూ! నాలాంటి దుర్మార్గుడికైనా

అభాగ్య జీవితం

విదాకులవ్యటానికి శ్రీకి స్వాతంత్ర్యం ఇవ్వనంటుంది యిప్పటికీ మన సమం.

“నాభార్య చాలా అమాయకురాలి. కావరానికి వచ్చే సరికి ఆమెకు వద్దాలుగేళ్ళు ఇంతచిన్న వయస్సులో పెళ్ళిచేసి కావరానికి పంపుతాము మన దేశంలో అజ్ఞానంతో వాళ్ళువుంటారు దానికితోడు సంసారభారం నెత్తిమీద పడుతుంది ఒకబిడ్డతల్లి కాగానే బలహీనమైపోతారు మరొక కాస్తుకి మరణిస్తారు. ఇతరదేశాల్లో ఆవయస్సులో ఎంతో బలిష్ఠంగా వుంటారు. విజ్ఞానంతో వికసిస్తూవుంటారు

“సరే యిక నా సంగతి ఆమె అమాయకత్వాన్ని, అజ్ఞానాన్ని అవకాశంగా తీసుకొని పతిభక్తి బోధించాను ‘మొహానికి అరణాకాసంత కుంకం బొట్టు పెట్టుకోవాలి ఏమాత్రం ముస్తాబు కాగూడదు ఎంత ఏజ్జాసిలాగ వుంటే అంత పతివ్రతవన్నమాట భర్తను ఇదికావాలి అదికావాలని బాధించగూడదు నీ భర్త ఎంత బాధిస్తున్నా ఎదురు తిరగగూడదు నా సుఖసంతోషాలకోసమే నువ్వు బ్రతకాలి నేను ఏమీ ఆడిగినా, ఎంతఖరీదైన వస్తువయినా సరే సందేహింపకుండా వెంటనే యిచ్చివెయ్యాలి ఇంకొక ముఖ్యవిషయం నీకు వేరే దైవంలేదు నేనే నీకు దైవాన్ని నన్ను పూజిస్తేచాలు కోటిదేవుళ్ళను పూజించినంత పుణ్యం వస్తుంది దుష్టుడ్ని దైవానికి కూడా ఆమెను దూరం చేశాను దొమ్మరి గుడినెల్లో దూరే పాపాత్ముడ్ని నన్ను ఆమె దైవంగా పూజించాలట ఇంకా చెప్పాను ‘మీ ఆమ్మ వాళ్ళూ, నీ భర్త బాగా చూస్తున్నాడా అని అడిగితే ఓ దివ్యంగా చూస్తున్నారు, ఆయనంత మంచిమనిషి ఈ లోకంలో ఇంకొకరు లేరని చెప్పాలి ఇలా నచుడుకున్నావంటే ఒక్కదెబ్బతో పరమ పతివ్రత వైపోతావు సూర్యుడూ చంద్రుడూ నీవు ఆగమంటే ఆగవలసిందే చచ్చిపోయిన తర్వాత స్వర్గమే ఇంకా విను. సీత, సావిత్రి, సుమతి వీళ్ళ జాబితాలోకి ఎక్కిపోయి వారితోపాటు నీ పేరుకూడా ఆ చంద్రార్కం నిలుస్తుంది’ అనికోతలు కోశాను ఆమెనమ్మింది.

“భార్యను పేరు పెట్టి పిలవటం కూడా మన దేశంలో తప్పే. అందుకని ఆమెను “ఏమేవ్, ఏయ్” అని పిలుస్తూ వుండేవాడ్ని పనిచేసే దాసిదాన్ని పిలిచినా వూరు కోర్డు కూర ఎంత బాగావండినా ఏదో వంకపెట్టి తిట్టేవాడిని ఆమెను తన్నని రోజులేదు యింకా నాకు జ్ఞానకం,

రాత్రులందు ఆమెను నిద్రపోనిచ్చేవాడ్ని కాదు, నేను సాని కొంపలు తిరిగి వచ్చి పడుకుంటే కాళ్ళ పడుతూ అలాగే కూర్చునేది ఒక రాత్రి నా కాళ్ళ పడుతూ కునికి పాట్లు పడింది కోపంతో ఆమె దొక్కలో ఒక్క తన్ను గట్టిగా తన్నాను ఆమె చాలా నేపు నొప్పితో గిల గిల తన్ను కుంది ఏడవ కుండా కన్నీరు కళ్ళలోనే కుక్కు కుంది. నా అధికారంలో ఏడవటానికి కూడా ఆమెకు స్వాతంత్ర్యం లేదు అబ్బా! ఎంత రాక్షసుడిని!

“ఈ సంగతి పొరుగింటి వారికి తెలిసి ‘ఎందుకయ్యా అలా తంతా’వంటే ‘నా వెళ్లాన్ని నేను తన్నుకుంటాను, చంపుకుంటాను నాగొడవ మీ కెందుకు?’ అని సిగ్గులేకుండా ఇవాబు చెప్పేవాడిని ఆమెకు పుట్టింటివారు పెట్టిన నగలన్నీ తీసుకొని సానికిచ్చాను నోరు ఎత్తితే చావ బాదేవాడిని అలాగే నా దెబ్బలన్నీ సహించి వూరు కునేది పాపం!

“ఆ రోజున సానింటికి వెళ్లాను ఎంతో అందంగా అలంకరించుకొని వయ్యారంగా నడచి వచ్చి నావ్రక్కన కూర్చుంది ‘నా ప్రాణమా నామీద కోపమా’ అన్నాను ఆమెతో ‘కాదు యివ్వాలి కొత్తనగ పెట్టుకోవాలని వుంది నా ముద్దు తీర్చురా’ అంది సాని

“అదెంతపని అని బయలుదేరాను సాని గుమ్మం వరకూ వచ్చి ‘మీకోసం ఎదురు చూస్తుంటాను. తొందరగా వస్తారుకదూ’ అంది. సారా కొట్టుకుపోయి బాగా తాగి యింటికి వచ్చాను. ఇంట్లో నగలేమీ లేవు నా భార్య మెడలో మంగళసూత్రం మాత్రం వుంది. యివ్వమని అడిగాను.

“అయ్యో! ఈ మంగళసూత్రమైనా నా మెడలో వుంచరా?’ అని నా కాళ్ళ పట్టుకుంది అంత మాట అంటుండా అని అహంకారంతో ఆమె మంగళసూత్రం తెంపేసి, బట్టలు చింపేసి కట్టె పుల్లతో రక్కాలు కారేలాగ చావబాదేను ఆమె ఎముకలు పిండయిపోయినయ్. నేల మీద పడిపోయింది నేను వెంటనే సానింటికి పరుగు తీశాను ఆమెతో రాత్రంతా గడిపాను

“ఇంటికి వచ్చేసరికి నాభార్య యింట్లో లేదు ఇల్లంతా వెదికాను దొడ్డంతా వెదికాను ఎక్కడాలేదు. సూతి దగ్గరకు పోయి తొంగి చూశాను ఆమె శవం నీటిమీద తేలుతూవుంది ఆమె ప్రశాంతంగా నిద్రపోతూ వున్న

అభాగ్య జీవితం

టుగా వుంది నా హృదయం చలించి పోయింది నేను చేసిన పాపాలన్నీ జ్ఞాపకానికి వచ్చినయే ఇన్నాళ్లూ ఎందుకామెను ఆకారణంగా బాధించానో నాకు అర్థం కాలేదు ఆమె మృత్యువులోంచి నాకు జ్ఞానం కలిగింది లోకంమీద విరక్తి వుట్టింది నెత్తీ నోరూ కొట్టుకుని ఏడ్చాను. కాని ఆమె తిరిగి వస్తుందా?

“నేను పెట్టిన బాధలన్నీ ఆమె శాంతంగా ధీరులాలి లాగ సహించింది నేను బాగు పడతానని ఎన్నో విధాల ప్రయత్నించి ఎన్నాళ్లో వేచివుండి చూచింది ఆ జీవితాళ కాస్తా ఆమెలో సశించిపోయాక ధైర్యంగా ప్రాణత్యాగం చేసింది

“ఓ భారతనారీ! నీ పవిత్ర హృదయం ప్రపంచంలో ఎక్కడ లభిస్తుంది? ఓ పుణ్యత్రీ నీవు ధన్యులాలవు!

పిరికివాడ్ని, పాపాత్ముడ్ని నేడు మాత్రం యీ ప్రపంచంలో మిగిలిపోయాను, మతి పోయింది ఆనాటినుంచీ ఎక్కడైనా పెళ్లి బాజాయి వినిపిస్తూవుంటే నేను ఆ ప్రదేశంలో వుండకుండా పారిపోతాను ఎందుకంటే నా సంసారంలాగే వారి సంసారం కూడా నాశన మవుతుండేమోనని భయం.

“నా తండ్రి అంత ఎక్కువ ఆస్తి సంపాదించకుండా వుంటే నా జీవితం వేరు విధంగా వుండేది ఇక ఏమనుకున్నా లాభం లేదు నా జీవితం యీలా నాశనమైపోయింది నేను పితాచలంలాగ యిలా తిరుగుతూవుంటా నా అభాగ్య జీవితకథను మాత్రం లోకానికి ప్రకటించు నేను వెళ్ళిపోతున్నా”నంటూ డప్పుల పిచ్చివారు చీకటిలో మాయ మయ్యాడు నేను కలం కిందపెట్టి బరువైన నిట్టూర్పు విడిచాను

బిడ్డల లివరు అండు స్టీము వ్యాధులకు

పాత్రుడుగారి బాలసంజీవిని

డాక్టరు పిళ్లూ పాపయ్యపాత్రుడుగారి “బాలసంజీవిని” నిజముగ అమోఘమైనది బిడ్డలకు సంభవించు లివరు అండు స్టీము వ్యాధులలో ప్రథమ దశయందుగాని, కాంప్లికేటెడ్ సిథియందుగాని తప్పకుండా గుణమిచ్చును వైద్యవృత్తియందును నా స్నేహితులలోను బంధుకోటిలోను అనేకులు ఉపయోగించుటలను “బాలసంజీవిని” యొక్క గుణాతిశయములు పరీక్షించుట కవకాశమేర్పడినది బజారులోగల యితర లివరు ఔషధములుగూడ యిదివరలో వాడి చూచితినిగాని “బాలసంజీవిని” వాడిన పిమ్మట ప్రైవేటిన్లల వినబ్బించి దీనినే హెచ్చుగ వాడుచున్నాను అమోఘముగ నిట్టి వహుబౌషధమును ప్రజోపయోగమునకు వినియోగించుచున్నందుకు పిళ్లూవారి వంశము స్తుతిపాత్రమైనది

డాక్టర్ ఎన్ రామనాధన్ గారు L M P కావేరిపాకం.

వివరములకు

డాక్టరు పిళ్లూ పాపయ్య పాత్రుడు & బ్రదర్లు,

నెం 19, దక్షిణమాడావీధి, మైలాపూరు, మద్రాసు 4

కుంభకోణం బ్రాంచి నెం. 7 సారంగమాణి కోవిల్ తూర్పు వీధి	తిరుచినాపల్లి బ్రాంచి నెం 15 పుగళై పిళ్లై వీధి తైప్పకోలం
--	--

అన్ని మందుల షాపులలోను దొరకును.